

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 19.12.2024 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – A, B ja Foreningen C v. Skatteministeriet

(Asia C-573/22 ⁽¹⁾, Foreningen C ym.)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 2006/112/EY – 370 artikla – Liitteessä X olevan A osan 2 kohta – Poikkeus – Soveltamisala – Julkisen radio- ja televisiolaitoksen toiminta, joka rahoitetaan radio- ja televisio-lähetysten vastaanottamiseen soveltuvien laitteiden haltijoilta perittävällä pakollisella lupamaksulla)

(C/2025/1058)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittajat: A, B ja Foreningen C

Vastapuoli: Skatteministeriet

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 370 artiklaa, luettuina yhdessä kyseisen direktiivin liitteessä X olevan A osan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että
ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka kantoi 1.1.1978 arvonlisäveroa julkisesta radio- ja televisiotoiminnasta, joka rahoitettiin pakollisella lakisääteisellä lupamaksulla, joka jokaisen henkilön oli maksettava sellaisen laitteen hallussapidosta, jolla voidaan vastaanottaa radio- ja televisio-ohjelmia, voi jatkaa tämän toiminnan verottamista, riippumatta siitä, kuuluuko asianomainen toiminta kyseisen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vastikkeellisen palvelujen suorituksen käsitteen piiriin.
- 2) Direktiivin 2006/112 370 artiklaa, luettuna yhdessä liitteessä X olevan A osan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että
se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka kantoi 1.1.1978 arvonlisäveroa julkisesta radio- ja televisiotoiminnasta, joka rahoitettiin pakollisella lakisääteisellä lupamaksulla, joka jokaisen henkilön oli maksettava radio- tai televisiolaitteen hallussapidosta, voi jatkaa tämän toiminnan verottamista, kun kyseistä lupamaksua koskevaa säännöstä on muutettu tämän päivämäärän jälkeen siten, että kyseinen lupamaksu peritään kaikkien sellaisten laitteiden hallussapidosta, joilla voidaan vastaanottaa radio- ja televisio-ohjelmia, mukaan lukien älypuhelin tai tietokone.
- 3) Direktiivin 2006/112 370 artiklaa, luettuna yhdessä liitteessä X olevan A osan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että
se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka kantoi 1.1.1978 arvonlisäveroa julkisesta radio- ja televisiotoiminnasta, joka rahoitettiin pakollisella lakisääteisellä lupamaksulla, voi jatkaa tämän toiminnan verottamista, kun kyseistä lupamaksua koskevaa säännöstä on muutettu tämän päivämäärän jälkeen siten, että pieni osuus tästä lupamaksusta saaduista tuloista voidaan osoittaa yhtäältä sellaisten radio- ja televisiotoiminnan harjoittajien, jotka eivät ole julkisia laitoksia mutta jotka harjoittavat julkista lähetystoimintaa, ja toisaalta media- ja elokuvaorganisaatioiden, jotka ovat julkisia toimijoita tai jotka julkiset radio- ja televisiotoiminnan harjoittajat ovat perustaneet ja jotka myötävaikuttavat radio- ja televisiolähetystoimintaan mutta eivät itse harjoita sitä, rahoittamiseen.

⁽¹⁾ EUVL C 424, 7.11.2022.